

3 i fastan Tron frälser

Dagens bön: Gud vår tillflykt, du som har all makt i himlen och på jorden, hör våra böner och var vårt beskydd, så att vi, frälsta från mörkrets välde, kan vandra som ljusets barn. Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Psalmer: 33, 703, 572, 40, 439:6,7, 32:1-6
Texter: Jes 59:14-20, Ef 6:10-18, Mark 5:24-34

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Mark 5:24-34

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. 25 Där fanns en kvinna som hade haft blödningar i tolv år. 26 Hon hade fått lida mycket hos många läkare och lagt ut allt hon ägde, men inget hade hjälpt, hon blev bara sämre. 27 Hon hade hört talas om Jesus, och nu kom hon bakifrån i folkmassan och rörde vid hans mantel, 28 för hon tänkte: "Om jag så bara får röra vid hans kläder blir jag frisk." 29 Genast stannade hennes blödning, och hon kände i kroppen att hon var botad från sin plåga.

30 Jesus märkte genast inom sig att det hade gått ut kraft från honom, och han vände sig om i folkmassan och frågade: "Vem rörde vid mina kläder?" 31 Hans lärjungar sade till honom: "Du ser hur folket tränger sig in på dig, och så frågar du: Vem rörde vid mig?" 32 Men han fortsatte att se sig omkring efter henne som hade gjort det.

33 Kvinnan visste vad som hade hänt med henne, och hon kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och berättade hela sanningen för honom. 34 Då sade han till henne: "Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid och var frisk och fri från din plåga."

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Kvinnan som i skydd av folkmassan trängt sig fram nära Jesus trodde att han kunde hjälpa henne, och att han ville hjälpa henne. Beröringen var en ordlös bön om hjälp och genom tron tog hon emot frälsningen. Jesus sa till kvinnan: *din tro har frälst dig.* Av dagens berättelse ska vi lära oss att det är genom tron vi tar emot den frälsning som Jesus ger.

Enligt en katolsk legend så hette kvinnan som blev botad från sin blödning Veronica. När Jesus bar sitt kors till Golgata så ska hon enligt legenden ha räckt honom en duk att torka svetten ur ansiktet. Det gav ett avtryck av hans ansikte. Svettduken har i legenderna fått magiska krafter, det sägs att den kan släcka törst, bota blindhet och till

och med uppväcka döda. Den förvaras i St Peterskyrkan i Rom där den visas en gång per år, på den femte söndagen i fastan. Det finns inget som helst historiskt stöd för dessa legender.

Det finns heller inget stöd för sådana vidskepliga uppfattningar i dagens text. Trodde kvinnan att Jesu kläder hade en magisk kraft att bota bara genom beröring? Magi innebär att man automatiskt, genom övernaturlig påverkan, kan få önskat resultat genom att utföra en viss föreskriven ritual. Trodde kvinnan att hon bara behövde vidröra Jesus, eller hans kläder, för att kraft automatiskt skulle flöda över till henne utan att Jesus ville det och utan att han fick veta vem hon var som sökte hans hjälp? Något sådant är i alla fall långt ifrån vad som verkligen hände. Kvinnan trodde inte på kraften i hans kläder utan på Jesu kraft och vilja att bota. Och Jesus visste mycket väl att kraft gått ut från honom som botat denna hjälpsökande kvinna, och det var också vad han ville. När Jesus frågade ”vem rörde vid mina kläder” innebär det inte att han inte hade en aning om vem det var. Han frågade för kvinnan skulle träda fram så att han fick tillfälle att inför alla berömma hennes tro och välsigna henne, och på det sättet stärka hennes, och inte minst synagogföreståndaren Jairus tro inför vad som strax skulle hända. Jesus visste allt.

Kanske skulle man kunna kritisera kvinnan för viss svaghet i tron, för hon trodde att den fysiska beröringen var nödvändig för att bli välsignad av Jesus. Men det är inte så underligt för den uppfattningen var vanlig bland folk. Det heter på ett annat ställe *att alla som led av någon plåga trängde sig in på för att få röra vid honom* (Mark 3:10). Jesus kritiserar henne i alla fall inte för någon svaghet i tron utan berömmar hennes tro. Andra berättelser visar att den fysiska beröringen inte är nödvändig för att bli botad, exempelvis berättelsen om hur Jesus botar den romerske officerens tjänare. Vi läser i Matteus 8:e kapitel: *När Jesus var på väg in i Kapernaum, kom en officer fram och bad honom: 6 "Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma i svåra plågor." 7 Jesus sade till honom: "Jag kommer och botar honom." 8 Officieren svarade: "Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir min tjänare frisk. 9 Jag är själv en man som står under befäl, och jag har soldater under mig. Säger jag till en: Gå, så går han, och till en annan: Kom, så kommer han, och till min tjänare: Gör det här, så gör han det." 10 När Jesus hörde detta, blev han förundrad och sade till dem som följde honom: "Jag säger er sanningen: Inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. ...13 Till officeren sade Jesus: "Gå. Så som du trott ska det ske för dig." Och i samma stund blev hans tjänare frisk.* Vi lär oss samma sak i denna berättelse: det är genom tron på Jesus vi tar emot hans hjälp och frälsning.

Berättelsen om kvinnan som led av långvariga blödningar finns invävd i berättelsen om hur Jesus uppväcker synagogföreståndaren Jairus dotter. Det var på väg till synagogföreståndarens hus som kvinnan trängde sig fram i folkmassan för att röra vid

Jesus. Vi får veta att hon haft blödningar i tolv år. Då tänker vi på blodbrist och trötthet. Men det var bara ett av hennes lidanden. Enligt den levitiska lagen var hon ceremoniell oren. Det innebar att hon inte fick komma till templet eller synagogan, förrän sju dagar efter att blödningen upphört. Vid långvariga blödningar innebar det långvarigt uppehåll i gudstjänsten. Hon var också isolerad och ensam, för alla som kom vid henne blev också ceremoniellt orena i en vecka. Det här kan ligga bakom varför hon försökte röra vid Jesu mantel utan att ge sig till känna. Enligt den levitiska lagen blev alla som rörde vid henne ceremoniellt orena, så hon fick över huvud taget inte vistas i en folkmassa eller försöka röra vid Jesus. Detta kan också ligga bakom hennes rädsla när Jesus frågade efter henne. Hon kanske var rädd att bli bestraffad för att ha brutit mot den levitiska lagen. Vi ska också komma ihåg att synagogföreståndaren Jairus var med i sällskapet. Han var föreståndare för de äldste och de hade makt att utesluta ur synagogan. Men vi hör att när det väl gällde så berättade hon hela sanningen inför alla.

Vi hör också att hon *hade fått lida mycket hos många läkare och lagt ut allt hon ägde, men inget hade hjälpt, hon blev bara sämre*. Det var en sjuk, isolerad och fattig kvinna som sökte Jesu hjälp. Läkarna som hon sökt hade bara gjort henne fattigare och sämre. Den notisen gör bara Jesu hjälp så mycket större, för det blir uppenbart att han lätt kan ge den hjälp som behövs när det är hopplöst för människor. Jesu frälsning kostar inget heller. Han ger och hjälper fritt och för intet alla som kommer till honom. När hon rörde vid Jesu mantel stannade genast hennes blödning, och hon kände i kroppen att hon var botad från sin plåga.

Jesus märkte inom sig att kraft hade gått ut ifrån honom. Enligt parallellstället i Lukas sa han det också: "Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig." Detta syftar på *Andens kraft*, eller *Herrens kraft att bota*. Även om kraft går ut från honom så tar den aldrig slut. *Herrens kraft att bota* är ingen ändlig kraft, utan kraften kommer från en outtömlig kraftkälla. Hos honom finns det alltid hjälp att få.

När Jesus frågade "vem rörde vid mina kläder" så var det inte för att få veta vem det var. Jesus visste redan. *Hans lärjungar sade till honom: "Du ser hur folket tränger sig inpå dig, och så frågar du: Vem rörde vid mig?" Men han fortsatte att se sig omkring efter henne som hade gjort det*. Han visste alltså att kvinnan i tro sökt hans hjälp och han såg sig omkring efter henne. Hans fråga syftade bara att få henne att träda fram. Och det gjorde hon också när hon förstod att hon blivit upptäckt.

Rädd och darrande kom hon fram och föll ner för Jesus och berättade hela sanningen inför Jesus och alla som hörde. Vi förstår att det inte var lätt för henne att berätta hela sanningen om denna sak som hade varit ett så stort lidande för henne under så många år, och som stängt henne ute från gudstjänsten och dessutom gjort henne fattig. Ingen hade kunnat hjälpa henne, ingen utom Jesus.

Vi vet inte allt som försiggick i hennes själ men vi vet vad Jesus sa till henne: "*Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid och var frisk och fri från din plåga.*" Det här är enda gången Jesus tilltalar någon "min dotter". Det är uttryck för en kärleksfull omsorg och visar hur onödigt det var för henne att komma rädd och darrande till Jesus. Hon hade inget alls att frukta från hans sida. Det har inte vi heller. Vi behöver aldrig vara rädda för att komma inför Jesus och söka hans hjälp. När vi står under Jesu välsignelse behöver vi inte heller vara rädda för vad människor kan göra mot oss.

Jesus tilltalade kvinnan "min dotter" fast hon troligtvis var äldre. Men det var, som sagt ett uttryck för en innerlig, kärleksfull omsorg. Sedan förklarade han inför alla att tron frälser. Han sa: *din tro har frälst dig*. Ingen ska därför tro att det var den fysiska beröringen med hans kläder som hade botat henne. Det var genom tron på Jesu förmåga att bota henne och hans goda vilja att göra det som hon hade blivit helad. Denna tro hade hon fått av vad hon hört om honom. Vi vet inte vad hon hört men det var kanske att Jesus botat en spetälsk, för det ryktet spred sig vida omkring och gjorde att folk kom till honom från alla håll, som det berättas om i Markus 1:a kapitel. Eller så hade hon hört hur Jesus förlåtit och botat en lam som man firat ner framför honom genom en öppning i taket. Eller att han botat en man med förtvinad hand på en sabbat. Efter dessa händelser hade också att stora skaror samlades till Jesus. Hon hade i alla fall hört om honom och det hon hört hade skapat en frälsande tro i hennes hjärta. Detta orsakssamband mellan det människor får höra om Jesus och tron framställs i Romarbrevets 10:e kapitel: *Och hur ska de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur ska de kunna höra om ingen predikar? 15 Och hur ska några kunna predika om de inte blir utsända? Som det står skrivet: Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet!*

... 17 Alltså kommer tron av predikan och predikan genom Kristi ord.

Kristi ord har samma verkan i våra hjärtan. För oss som redan har tron är det fortfarande viktigt att höra om Kristi ord och gärningar. Det ger oss en starkare tro.

Till sist hörde vi Jesus säga till henne: *Gå i frid och var frisk och fri från din plåga.* Hon hade känt hur blödnigen avstannade. Nu fick hon försäkran att den aldrig skulle bli ett bekymmer för henne igen. Hon hade avlagt ett vittnesbörd om tolv års plåga och hur Jesus botat henne. Darrande av rädsla hade hon berättat hela sanningen, och nu kunde hon gå i frid. Hennes vittnesbörd var viktigt, inte minst för synagogföreståndaren Jairus som var tillsammans med Jesus. Han hade också hört om Jesus och därför bett Jesus komma och bota hans dotter som låg för döden. Nu fick han höra ytterligare ett vittnesbörd som stärkte hans tro. Och jag tror hennes vittnesbörd träffade mitt i prick. Jairus dotter var tolv år, lika länge hade kvinnan lidit av sin sjukdom. Jesus hade frälst kvinnan, där ingen läkare kunde bota. Nu gick han för att bota Jairus dotter som låg för döden. Synagogföreståndaren behövde höra

hennes stärkande vittnesbörd, särskilt med tanke på det budskap som i samma stund skulle nå honom. Medan de talade kom några från synagogföreståndarens hus och sa: *"Din dotter är död. Varför besvära Mästaren mer?" Men Jesus fäste sig inte vid deras ord utan sade till föreståndaren: "Var inte rädd. Bara tro."* Det han bevittnat och hört från kvinnan hade visat vad det var för tro som Jesus uppmuntrade honom till. Det är en fast tro att Jesus förmår och vill frälsa. Den tron får vi av att höra om Jesus ord och gärningar.

Det är samma sak för oss. Vi behöver inte skämmas över vår situation så att vi blir borta från Jesus. Det bästa är att komma till honom med vår plåga, vad det än är. Och vi behöver inte vara rädda för att bli bestraffade eller avvisade. Jesus kommer att visa den innerligaste kärleksfulla omsorg om alla som kommer till honom i tron att han förmår och vill frälsa. Den tron tar också emot hans hjälp. Den frälsande tron får vi av att höra om Jesu ord och gärningar. Det stärker tron och ger oss frid. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus för att vi fått lära känna dig. Dina ord och gärningar har försäkrat oss om att du har gudomliga välsignelser och frälsning också åt oss. Hjälp oss till en fast tro att du vill och kan frälsa oss. Du hjälpte kvinnan att avlägga sitt vittnesbörd inför alla, hjälp också oss att vittna om din frälsning. Amen.